

המיתוס קיים בכל העולם. גם בארץ. בחיים האמיתיים זה שונה מעטים רוצים להיזכר בזה. שרית רום בדקה

שומן קצר לאחר מכן עברתי ללונדון ללימודי מדי-מישחק. רציתי להתרחק מהזיכרון ומי האדם.

בתחילת הגישושים המיניים מסתמכים רבים על ספרות. בנות נוטות יותר לספרות המאגנטית, שם הן מפליגות לעולמותיהן של גיבורות הנכששות בסערה, תוך כדי בריקים ודמעות והיסטוריות חושיות מוחלטת. "חשבת שיעלי להתאהב. כמו בספרים", ורק אז לשכב. חשבת שהגבר יכבוש אותי בסערה, יקרע מעלי את הבגדים, שהנשיקה תארוך לנצח..."

— מספרת ציפי במבוכה. בניס פונים יותר ל"ספרות מיקצועית" כמו פמפיקים וחבורות פורנוגרפיות — החבורות עוררו אותי. הן עשו לי חשק לחוש גופנית את מה שראיתי בתמונות, — ליאור, (28).

בנות מגבשות לעצמן תפיסה ברורה של אידן הן רוצות לעשות את זה בפעם הראשונה. אורית (17), עדיין בתולה: "עלי להיות מסוכנה נפשית. הפעם הראשונה שלי תהיה

גם במיקרה שבו אוהבת האשה הצעירה את הגבר, אסור לה לעשות את הצעד הראשון. עליה לעודד את הגבר להתקרב אליה, ולקבל את איתותי-אהב-תו כאילו אינה מבחינה בתשוקותו אליה" (קאמה סוטר).

בנות נותנות, בניס לוקחים

ערים לא מתארים את הפעם הראשונה במישור ריגשי. הם גם לא מצפים לרקע יציוני מתאים. את הבנים מעניין האקט עצמו, החזירה והגמירה (שלהם, כמובן). לא היה איכפת לי איפה אעשה את זה ועם מי. אותי עניין רק לעשות את זה, מילים אלה חוזרות על עצמן שוב ושוב.

בנות נותנות? ובנים לוקחים? — כך מתחילים לתודעה כבר בגיל הילדות. הבנות יכולות לעשות הכל חוץ מאשר את זה, וגם את זה. רצוי לעשות מאוחר. בנים יכולים לעשות הכל, גם את זה, ורצוי מוקדם ככל האפשר.

מסיפורי-התרבות של גבראים בגיל ההתבגרות, ניתן היה לחשוב כי הם ייעו כבר ברחם. בנות לא מדוינות סתם. ישנה נורמה חברתית מורשת, האומרת שעל הבנות לכבד מתוך רגש, ולא סתם כי מתחשק, אחרת תחשכנה ל"נותנות" ולמפקדות. רוצה אבל פחדת? — זוהי סטיגמה שהדביקה לנשים ביחס למין.

כשהוא מנסה לנשקה תחילה עליה לסרב. כשהוא רוצה במישוגל, עליה למי (קאמה סוטר). וגברים, האם הם רוצים, ולעולם אינם פחדים? — לא כך הדבר, לפחות לגבי הפעם הראשונה.

גברים מפחדים. מאוד מפחדים: הם מפחדים מהאל-ידוע. יותר מכל הם מפחדים שלא יצליחו לחזור, ושלא יעמוד להם. הדבה פחות מפחיד אותם לגמור מהר. זאת, למרות שכבר למדו תיאוריות שזיין טוב הוא אחד הגומר אחרי שעתים.

משה (27). הפעם הראשונה שלי היתה בצבא. שירתתי באילת, וירדתי עם אחת הפי קידות לחוף-הים. היא לא היתה בתולה והתחילה למזמזא אותי. היא זו שהובילה אותי לביתוק בתוליי. התרגשתי נורא. הכל הלך כליכך מהר, לה לא עשיתי כלום, רק חדרתי לתוכה וחשבת שפעם החזירה שלי מהנה אותה ומספקת. לא ידעתי שאני צריך לגעת בה ולעשות לה דברים נוספים. לא נהנית. לא גופנית ולא נפשית. די פחדתי. כשאני גמרתי — אנתנו גמרנו.

כדי להיות בן

סיבות האמיתיות המביאות בני אדם לממש את הפעם הראשונה הן שונות ומגוונות. (המשך בעמוד 49)

מבוגר. היו לו עיניים רעבות כאלה. על מין לא ידעתי דבר, רק מקריאת רומנים קלאסיים, שדיברו הרבה על תשוקה ועל שום דבר ממשי.

הזיון לא בא כתוצאה מהחלטה. פשוט נסחפת. ציפיתי שהשמיים יפתחו שעריהם, ושאר גודל יתגלה. קחת. זה פשוט כאב נורא. הייתי מבולבלת ומאוכזבת, היה לי פחד מהזיון ופחד מנטישה. ונכון, הבחור לא פגש אותי יותר. הרגשתי מנוצלת.

רומאנטית, עם מוסיקה שקטה וצבע ורדרד. אעשה זאת בפעם הראשונה רק עם מישהו שאוהב באמת ושיאהב אותי. אני לא רוצה שיהיו לי אחר-כך נקיפות-מצפון.

מיקי (30) שככה בפעם הראשונה בגיל 17 עם בחור שהיה מבוגר ממנה בשמונה שנים: "ניסיתי להתאהב, כמו בספרים. כעולה חדשה, בכפר של עליית-הנוער, באתי במגע בעיקר עם בני-גילי. ידעתי שמהם לא תבוא הישועה. באחת החופשות היכרתי בחור

הפעם הראשונה? עיזבי אותי!"

בגיל איום, הילדים שלי כבר מתקרבים לגיל של גילוי המין בעצמם, הם לא יאמינו, כי אני תמיד אומר להם שאני לא יודע מה זה מין בכלל, רגע, תני לנשום, אני מוכרח לשאול את אשתי."

● עלי מוהר, משורר ותמלילן: "לא! זה דבר אינטימי, חוץ מזה אני באמצע תוכנית-ספורט, וזה דבר חשוב וגם אינטימי. אני בטוח שרבים אחרים ישמחו... בכל אופן, תודה שהתקשרת."

● פוצ'ו, סופר, "חבורה שכזאת": "התפרצת לדלת פתוחה. אני תמיד כותב על כך בספריי. אני צריך לחשוב הרבה אם מותר לי לספר, כי הצד השני עוד בחיים. בדע לא מתאים לי, בעצם אף פעם לא מתאים לי, אני קצת מתבייש." סקורה היסטורית ארוכה על דור הפלמ"ח ובסופה: "ואז היתה הפעם הראשונה." יופי.

רוב האנשים המפורסמים ששאלתי לא הסכימו לספר על "הפעם הראשונה". כל השיחות החלו בציחקוק עצבני וכיחוך גרון. מי שניי אותו לבסוף לספר, אחרי שירדתי על ברכיי והתחננתי, דיברו על הכל חוץ מאשר על זה! הרי לקט תשובות מפורסמות:

● מאיר רמז, בדרן, "קינו בידור": "לא, אני לא מוכן לעטף. אני לא מתעסק בנושא הזה, לא זוכר מתי דפקתי בפעם הראשונה. אשתי תהרוג אותי. אני לא רוצה דימוי של אחד שמתעסק רק עם מין."
● ג'וקי ארקין, מנטומימאי: "הפעם הראשונה? אני לא זוכר אותה. התעסקי שאני תמיד זוכר רק את הפעם האחרונה, ותשימי תמונה יפה."
● קארין דונסקי, דוגמנית: "לא, אני לא מעוניינת לעטף. אני לא אוהבת לדבר על עצמי בעיתונים. מין הוא

גידקי ארקין, שלמה, תעשה גלור, עלי מוהר, רוטי פרס, אסי דיין

● כוכב פרי, רקדנית-בטן: "איך אמרת שקוראים לך? רגע, אני בודקת אם את מופיעה בהעולם הזה. מה מיספר-הטלפון שלך? טוב, אז אספר לך על הפעם הראשונה. הייתי צעירה מאוד, זה היה עם בעל. לא ידעתי כלום, וזו היתה פעם מבולבלת."

● אסי דיין, מעולמות אחרים: "הייתי בן 13, אני מנסה להיזכר, עבר המון זמן, זה היה עם זונה. נסעתי לקפריסין בתור נער-סיפון. בערב הלכנו כולנו לזונה. החברה אמרו לי שאני קטן, ושאסור לי להיכנס. חיכיתי שכולם יילכו, ונכנסתי אליה. היא היתה זקנה ואכלה מולקע. היא אמרה לי להתפשט, היא בטח התכוונה שאפתח את החנות, אני הורדתי את כל הבגדים, גם את השעון והגרביים. מרוב התרגשות השארתי אצלה את הארנק עם כל הכסף. לא, לא התכתבנו אחר-כך, אם את שואלת."

● נחום שליט, שחקן: "איזו פעם ראשונה! של סכס? לא, לא! לא מעוניין, שלום!" טריקה.
● שלמה (ג'ינג'י) גולדברג, בדרן: "אז דימינתי לי שאני קרע אותה, כך כשאונתי... מתי אפשר לפגוש אותך, אני אספר לך הכל ביחידות. לעיתון אני לא מוכן להת-ראיין."
● רוטי פרס, בימאית: "אחותו של הנריק": "על כל מה שלא קשור לקולנוע אני לא מתראיינת. אני רואה את עצמי אדם ציבורי רק בקשר לקולנוע. מעבר לזה אני אדם פרטי."
● ז'ורז' דותן, בדרן: "הגומת! תהיה סנסציה! מה, אני

לא החזירו תשובה טלפונית, אחרי ששמעו מה הנושא:
● מרים תעשה-גלור (ערוזה מתדלדלת).
● חנוך רוזן (פיטר פן).
● עופר אקרלינג (לא רוצה לזמבנה).